

It is evident that *Chulin*, which - דאורייתא - was slaughtered in the *Azohroh*, is not a Torah prohibition

Overview

חולין a woman with מקדש ruled that if one is שמעון in which ברייתא cited גמרא The מקודשת derives from this that one does not transgress בעזרה, she is שנושחטו. Our תוספות discusses the ¹עזרה in the חולין for slaughtering איסור דאורייתא the implication of this statement that דאורייתא לאו בעזרה שנושחטו.

תוספות asks:

ואם תאמר הא משמע דאיכא איסורא דרבנן דהכי משמע לישנא ואם כן היאך מקדש בהן -
איסור And if you will say; this expression of דאורייתא implies that there is an
איסור לאו דאורייתא implies, so therefore how מדרבנן, for this is what the expression of
איסור with מקדש, since there still is an דרבנן, חשנ"ב -

והאמר רב בפרק קמא דפסחים (דף ז,א.) דהמקדש מו' שעות² ולמעלה -
איסור Since רב ruled in the first פרק of פסחים, 'one who is מקדש with חמץ from after
איסור six hours and onwards on פסח -

ואפילו בחיטי קרדנייתא³ דאינם אסורים אלא מדרבנן אין חוששין לקדושין -
איסור And even if the wheat, which are only forbidden קרדנייתא were made with קידושין
איסור she is not מקודשת at all. So why nevertheless we are not concerned for קידושין; מדרבנן, she is not מקודשת, since we
איסור which are also אסור (albeit) מדרבנן, she is not מקודשת, since we see from רב's ruling that even by an מדרבנן she is not מקודשת?!⁴

תוספות answers:

ויש לומר דהתם איכא מיהא שעות דאורייתא לפי מה שפירש רבינו תם התם -
איסור And one can say that there (by קרדנייתא), there is at least hours, תורה
איסור according to the way the ר"ת explained there the meaning of שעות of -
איסור אבל הכא ליכא אלא איסורא דרבנן⁵ -

¹ See חולין that there is no איסור שחיטה nor an איסור הנאה for בעזרה.

² This is interpreted to mean after six hour have already passed; it is passed noon, where the חמץ איסור is דאורייתא.

³ See חמץ נוקשה there on משש ו,ב ד"ה חיטי קרדנייתא that are very hard and it is considered חמץ נוקשה only אסור מדרבנן.

⁴ The reason is that since in fact there is no value in this object since it is (מדרבנן) אסור, therefore she received nothing of value.

⁵ The distinction seems to be that by חמץ after שעות there is an איסור דאורייתא therefore the חכמים were גזור that even (which is אסור מדרבנן) חמץ נוקשה is also אסור בהנאה and one cannot be מקדש with it. However by בעזרה, there is no case where it is אסור דאורייתא, therefore if one was מקדש with חשנ"ב she is not מקודשת according to ר"ש. See 'Thinking it over' # 1 & 2.

However here by חשנ"ב there is only an איסור דרבנן, there is no איסור דאורייתא at all.

ולפירוש הקונטרס נמי לא קשה מידי למסקנא דהא אפילו לרבי שמעון אינה מקודשת:

And even according to רש"י's explanation there, there is also no difficulty according to the conclusion of the גמרא here, since even according to ר"ש she is not מקודשת with חולין שנשחטו בעזרה.

Summary

All agree that a woman cannot be מקודשת even with an איסור הנאה מדרבנן. It is possible (in the הו"א) to distinguish (by איסורי דרבנן) whether there is some תורה aspect to this איסור.

Thinking it over

1. According to the explanation ר"ת⁸, לשיטת ר"ת what would be the ruling (in the הו"א), if he was מקדש בשעות דרבנן, with חמץ גמור; would she be מקודשת or not?⁹

2. The גמרא initially assumed that one may be מקדש with an item which is אסור מדרבנן (exclusively).¹⁰ What would be the ruling according to the מסקנא; can one be מקדש with something which is אסור בהנאה מדרבנן (which has no איסור תורה associated with it)?¹¹

⁶ there (משש ז, א ד"ה משש) explains that משש שעות ולמעלה means the beginning of the sixth hour (an hour before noon), when חמץ בשעה is אסור only מדרבנן. Seemingly there is no difference between that case and this case, since by חמץ בשעה there is no איסור מה"ת at all. See מהרש"א.

⁷ The גמרא concluded that ר"ש maintains that she is מקודשת (חולין בעזרה) only in a case where the חולין שנשחטה was found to be a טריפה, and therefore since it is a שחיטה שאינה ראויה it is not considered that it was בעזרה. עיין בגמ'.

⁸ See footnote # 5.

⁹ See נחלת משה.

¹⁰ See footnote # 5.

¹¹ See נחלת משה.